

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 418

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 iunie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 207 din 15 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă.....	1-3
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
617. — Hotărâre pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată.....	3-12
637. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a institutelor naționale de cercetare-dezvoltare	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 207

din 15 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Costică Bulai — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

CHEMIE“ GmbH din München în Dosarul nr. 8.887/2002 al Judecătorei Arad.

La apelul nominal se prezintă autoarea excepției, prin mandatar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autoarei criticii de neconstituționalitate susține admiterea excepției, arătând că textul de lege criticat afectează dreptul de proprietate al creditorului care nu își poate adjudeca bunurile oferite spre vânzare la licitație la un preț mai mic de 75% din cel la care a fost evaluat imobilul — oferind, eventual, creanța pe care o are împotriva debitorului —, creându-se o vădită discriminare față de terții care ar putea participa la licitație și ar putea

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „GAMMA

dobândi bunul la un preț inferior celui la care creditorul este obligat prin lege.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale privind protecția proprietății private, întrucât stabilirea limitei inferioare a prețului de adjudecare a unui bun de către un creditor are ca scop evitarea unei subevaluări excesive, sub prețul pieței, a bunului scos la licitație, ce ar fi de natură să conducă la fraudarea debitorului de către creditor, prin îmbogățirea acestuia fără justă cauză. Sub acest aspect situația creditorilor diferă de cea a terților participanți la licitație, astfel încât tratamentul juridic nu poate fi decât diferit.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 8.887/2002, **Judecătoria Arad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „GAMMA CHEMIE” GmbH din München.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale privind egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și protecția proprietății private, întrucât creditorul care are o garanție imobiliară constituită de comun acord cu debitorul nu își poate adjudeca la licitație imobilul pentru a-și satisface creanța, la un preț inferior a 75% din prețul la care a fost evaluat imobilul, plătind, eventual, o sumă cu mult mai mare decât valoarea creanței, în vreme ce terții participanți la licitație pot să își adjudece bunul la un preț derizoriu, chiar inferior cuantumului creanței, fiind astfel favorizați.

Judecătoria Arad apreciază că excepția este întemeiată, întrucât dispozițiile art. 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă intră în contradicție cu prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (1) și (3), terții participanți la licitație fiind favorizați la adjudecarea imobilelor scoase la licitație, întrucât au posibilitatea oferirii unui preț inferior celui la care sunt obligați prin lege creditorii urmăritori sau intervenienți.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că, deși aplicarea prevederilor legale cuprinse în art. 509 și 510 din Codul de procedură civilă poate antrena anumite consecințe inechitabile pentru creditor în raport cu terții participanți la licitație, totuși textul de lege criticat, întrucât urmărește împiedicarea fraudării debitorului de către creditor, nu ridică probleme de neconstituționalitate. Prin prisma interpretării constante care s-a dat principiului egalității, dat fiind că situația juridică a creditorilor diferă de cea a terților, simpli participanți la licitație, tratamentul juridic aplicabil acestora nu poate fi decât diferit.

În ceea ce privește încălcarea art. 41 alin. (1) și (3) din Constituție, se apreciază că dispoziția legală nu este de natură să nesocotească dreptul de proprietate al creditorului, întrucât art. 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care îl împiedică pe creditor să își adjudece bunul la un preț mai mic de 75% din valoarea la care imobilul a fost

evaluat, nu îl împiedică pe acesta să își realizeze dreptul de creanță recunoscut prin titlul executoriu, ci doar îl obligă la acoperirea diferenței de valoare, atunci când valoarea creanței este mai mică de 75% din prețul de evaluare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. 510 alin. 2: *„În toate cazurile, creditorii urmăritori sau intervenienți nu pot să adjudece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă următoarele prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

— Art. 21: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”

— Art. 41 alin. (1) și (3): *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege. [...]*

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în opinia autorului excepției, textul de lege criticat încalcă prevederile art. 16 alin. (1), ale art. 21 și art. 41 alin. (1) și (3) din Constituție, întrucât îl defavorizează pe creditor în raport cu terții participanți la licitație, prin aceea că, spre deosebire de aceștia, nu își poate adjudeca imobilul, obiect al licitației, la un preț mai mic de 75% din cel la care acesta a fost evaluat.

Norma dedusă controlului își găsește aplicare în ipoteza prevăzută de art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă, și anume, atunci când imobilul, nefiind adjudecat la prima licitație fie pentru că nu s-a prezentat nici un cumpărător, fie pentru că nu s-a oferit prețul la care a fost evaluat, se organizează o a doua licitație, care începe de la un preț de 75% din prețul de evaluare. Dacă la această licitație participă mai mulți terți, în calitate de ofertanți, adjudecarea se poate face la cel mai mare preț obținut, care, teoretic, poate fi chiar inferior prețului de pornire a licitației; dacă însă la respectiva licitație participă un singur ofertant, în persoana unui terț, acesta nu își poate adjudeca imobilul la un preț inferior celui de începere a licitației; în schimb, dacă ofertant este chiar creditorul, indiferent dacă participă singur sau în concurs cu alți ofertanți, el nu își poate adjudeca imobilul, potrivit art. 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă, la un preț inferior celui de pornire a licitației, respectiv 75% din prețul de evaluare.

Rațiunea pentru care legiuitorul nu a considerat necesar, în cazul mai multor ofertanți, să instituie o limită inferioară a prețului de adjudecare a constituit-o convingerea că, cel puțin în principiu, concursul dintre aceștia este de natură să asigure creșterea respectivului preț, făcând astfel puțin probabilă ipoteza în care prețul cel mai mare oferit să fie inferior prețului de începere a licitației.

Dimpotrivă, în situația unui singur participant, în persoana unui terț, stabilirea unei limite inferioare a prețului de adjudecare a fost determinată de necesitatea evitării unei reduceri prea mari a acestuia, pe care respectivul ofertant, în absența unor contraofertanți, ar putea să o impună în mod univoc, de natură să îl prejudicieze atât pe creditor, cât și pe debitorul proprietar.

În sfârșit, în cazul ofertantului creditor, instituirea unei limite inferioare a prețului de adjudecare, indiferent dacă acesta participă singur sau în concurs cu alți ofertanți, a fost determinată de preocuparea de a evita îmbogățirea sa fără justă cauză, în dauna debitorului proprietar, prin adjudecarea, în contul creanței sale, a unui imobil cu o valoare mai mare decât valoarea respectivei creanțe.

Așa fiind, dacă identitatea de rațiuni impune identitate de soluții, ceea ce, în esență, consacră art. 16 alin. (1) din Constituție, și, *per a contrario*, rațiunile diferite impun, în

mod necesar, soluții diferite, regimul juridic diferențiat instituit de legiuitor prin reglementarea criticată nu este arbitrar și deci discriminatoriu, ci, dimpotrivă, pentru considerațiile înfățișate, nu face decât să dea expresie principiului constituțional pretins a fi încălcat.

Cu privire la critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 21 din Constituție, aceasta nu poate fi reținută atât pentru că norma criticată nu conține nici o prevedere de natură să antreneze o restrângere a accesului liber la justiție, cât și pentru că nu rezultă din cuprinsul aceleiași norme care ar putea fi dreptul sau interesul legitim a cărui apărare să impună sesizarea instanței.

În sfârșit, referitor la încălcarea art. 41 alin. (1) și (3) din Constituție, Curtea constată că invocarea acesteia nu este întemeiată, limitarea posibilității creditorului de a dobândi un imobil cu o valoare mai mare decât aceea a creanței sale, prin reglementarea dedusă controlului, urmărind, așa cum s-a arătat, împiedicarea îmbogățirii sale fără justă cauză în dauna debitorului proprietar, al cărui drept îl protejează astfel, fără să aducă vreo atingere dreptului de proprietate al creditorului. În consecință, art. 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu numai că nu contravine prevederilor constituționale invocate, ci, dimpotrivă, le dă expresie într-o manieră specifică, dar indubitabilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „GAMMA CHEMIE“ GmbH din München în Dosarul nr. 8.887/2002 al Judecătoriei Arad. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2003.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 5 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, având în vedere prevederile art. 69 și 70 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează condițiile de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor

de cântărit cu funcționare neautomată, denumite în continuare *aparate*.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *aparat* — mijloc de măsurare utilizat în aplicații pentru determinarea masei unui corp folosind acțiunea forței gravitaționale asupra acelui corp și care necesită intervenția unui operator în timpul măsurării; un aparat poate servi, de asemenea, și la determinarea altor valori, mărimi, parametri și caracteristici legate de masă;

b) *introducere pe piață* — acțiunea de a face disponibil un aparat pentru prima dată, contra cost sau gratuit, în vederea distribuirii și/sau utilizării;

c) *punere în funcțiune* — utilizarea unui aparat pentru prima dată de către un utilizator final;

d) *reprezentant autorizat al producătorului* — persoană juridică împuternicită de producător să acționeze în numele său, stabilită în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.

Art. 3. — Domeniile de utilizare a aparatelor definite conform prevederilor art. 2 lit. a) se împart în două categorii:

A. Domenii de utilizare pentru următoarele aplicații:

a) determinarea masei în tranzacții comerciale;

b) determinarea masei pentru calculul unui impozit, tarif, bonus, unei taxe, penalizări, remunerații, indemnizații sau al altor tipuri similare de plată;

c) determinarea masei în scopul aplicării legilor sau a altor reglementări legale, precum și în scopul efectuării expertizelor solicitate de instanțe judecătorești;

d) determinarea masei în practica medicală, pentru cântărirea pacienților în scopul urmăririi, diagnosticării și tratamentului medical;

e) determinarea masei pentru prepararea medicamentelor în farmacii, conform prescripțiilor medicale, și pentru efectuarea analizelor în laboratoare medicale și farmaceutice;

f) determinarea prețului în funcție de masă în scopul vânzării directe către public, precum și pentru realizarea preambalatelor.

B. Domenii de utilizare pentru toate aplicațiile, altele decât cele prevăzute la lit. A.

Art. 4. — (1) Aparatele care se utilizează în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A trebuie să îndeplinească cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

(2) În cazurile în care aparatul include sau este conectat la dispozitive care nu sunt folosite pentru aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A, aceste dispozitive nu trebuie să îndeplinească cerințele esențiale.

Art. 5. — (1) Introducerea pe piață a aparatelor care corespund cerințelor aplicabile acestora din prezenta hotărâre nu poate fi restricționată.

(2) Punerea în funcțiune, în vederea utilizării în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A, a aparatelor care corespund cerințelor aplicabile acestora din prezenta hotărâre nu poate fi restricționată.

Art. 6. — (1) Aparatele pot fi introduse pe piață numai dacă îndeplinesc cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

(2) Aparatele utilizate în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A pot fi puse în funcțiune numai dacă îndeplinesc cerințele aplicabile din prezenta hotărâre, inclusiv procedurile de evaluare a conformității prevăzute la cap. II, și poartă marcajul european de conformitate CE, denumit în continuare *marcaj CE*, aplicat conform prevederilor art. 10.

Art. 7. — (1) Se consideră că aparatele îndeplinesc cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 dacă sunt conforme cu standardele române și/sau standardele naționale ale unui stat membru al Uniunii Europene care adoptă standardele europene armonizate și care acoperă cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1; numerele de referință

ale standardelor europene armonizate se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Lista cuprinzând standardele române prevăzute la alin. (1) se aprobă și se actualizează prin ordin al ministrului industriei și resurselor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) În cazul în care se constată că standardele prevăzute la alin. (1) nu acoperă în totalitate cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, Ministerul Industriei și Resurselor va aduce la cunoștință acest fapt Comitetului Permanent de pe lângă Comisia Europeană, înființat în scopul aplicării procedurii de furnizare a informațiilor în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale.

CAPITOLUL II

Evaluarea conformității

Art. 8. — (1) Evaluarea conformității aparatelor cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 se realizează la alegerea producătorului sau a reprezentantului său autorizat, prin una dintre următoarele proceduri:

a) examinarea CE de tip, prevăzută la pct. 1 din anexa nr. 2, urmată de declararea CE de conformitate cu tipul, denumită și „asigurarea calității producției”, prevăzută la pct. 2 din anexa nr. 2, sau de verificarea CE a produsului, prevăzută la pct. 3 din anexa nr. 2;

b) verificarea CE a unității de produs, prevăzută la pct. 4 din anexa nr. 2.

(2) Examinarea CE de tip prevăzută la alin. (1) lit. a) nu este obligatorie pentru aparatele care nu folosesc dispozitive electronice și al căror dispozitiv de măsurare a sarcinii nu folosește un element elastic pentru echilibrarea sarcinii.

(3) Documentele și corespondența referitoare la procedurile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie elaborate în limba română sau într-o limbă acceptată de către organismul competent care evaluează conformitatea.

(4) În cazul în care aparatelor le sunt aplicabile și alte reglementări tehnice care acoperă alte cerințe și care, de asemenea, prevăd aplicarea marcajului CE, acest marcaj indică faptul că aparatele sunt conforme cu prevederile tuturor reglementărilor aplicabile.

(5) În cazul în care una sau mai multe reglementări tehnice care se aplică aparatelor permit producătorului, pe o perioadă de tranziție, să aleagă o anumită variantă de aplicare a acestor reglementări, marcajul CE va indica faptul că aparatele sunt conforme numai cu reglementările tehnice aplicate de producător. În această situație trebuie să fie date detalii privind reglementările tehnice aplicate, în documentele, notele sau instrucțiunile care sunt cerute de reglementările respective și care însoțesc aparatele.

Art. 9. — (1) Ministerul Industriei și Resurselor notifică Comisiei Europene și celorlalte state membre ale Uniunii Europene organismele recunoscute pentru realizarea procedurilor prevăzute la art. 8, sarcinile specifice pentru care acestea au fost recunoscute și numerele de identificare atribuite anterior acestora de către Comisia Europeană.

(2) Lista organismelor notificate și sarcinile specifice pentru care aceste organisme au fost recunoscute se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene de către Comisia Europeană.

(3) Ministerul Industriei și Resurselor recunoaște în vederea notificării organismele care îndeplinesc procedurile prevăzute la art. 8, pe baza normelor metodologice aprobate prin ordin al ministrului industriei și resurselor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I. Criteriile minime

pentru recunoașterea organismelor sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(4) Ministerul Industriei și Resurselor retrage recunoașterea unui organism dacă organismul nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la alin. (3).

(5) Ministerul Industriei și Resurselor informează Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene cu privire la retragerea notificării organismelor prevăzute la alin. (4).

CAPITOLUL III

Marcajul CE și inscripționări

Art. 10. — (1) Pentru aparatele a căror conformitate a fost stabilită, marcajul CE, precum și celelalte date suplimentare, așa cum sunt prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 4, trebuie să fie aplicate la loc vizibil, într-o formă lizibilă și de neșters.

(2) Pentru toate celelalte aparate, inscripționările prevăzute la pct. 2 din anexa nr. 4 trebuie aplicate la loc vizibil, într-o formă lizibilă și de neșters.

(3) Orice alt marcaj poate fi aplicat pe aparate, cu condiția ca marcajul CE să rămână vizibil și lizibil.

(4) Este interzisă aplicarea pe aparate a marcajelor care pot induce în eroare în ceea ce privește înțelesul sau forma marcajului CE.

Art. 11. — În cazul în care un aparat, utilizat în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A, include sau este conectat la dispozitive care nu sunt supuse evaluării conformității, potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) și (2), fiecare dintre aceste dispozitive va purta un simbol care să îi restricționeze utilizarea, conform pct. 3 din anexa nr. 4. Acest simbol trebuie aplicat pe aceste dispozitive într-o formă clar vizibilă și de neșters.

CAPITOLUL IV

Supravegherea pieței

Art. 12. — (1) Organismul de supraveghere a pieței este Direcția inspecției și supravegherea pieței din cadrul Biroului Român de Metrologie Legală, denumit în continuare *BRML-SP*.

(2) *BRML-SP* va lua măsurile necesare pentru a se asigura că aparatele care au aplicat marcajul CE îndeplinesc în mod continuu cerințele ce au stat la baza aplicării marcajului.

(3) În cazurile în care consideră că aparatele care poartă marcajul CE prevăzut la pct. 2, 3 și 4 din anexa nr. 2 nu îndeplinesc cerințele din prezenta hotărâre, chiar dacă sunt instalate corect și utilizate în scopul pentru care au fost destinate, *BRML-SP* ia măsurile necesare pentru retragerea acelor aparate de pe piață sau pentru interzicerea ori restricționarea punerii lor în funcțiune și/sau introducerii pe piață.

(4) Ministerul Industriei și Resurselor va informa Comisia Europeană cu privire la măsurile prevăzute la alin. (2), indicând motivele care au stat la baza deciziei și, în principal, dacă neconformitatea se datorează:

a) neconcordanței cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, caz în care aparatele nu corespund standardelor prevăzute la art. 7 alin. (1);

b) aplicării incorecte a standardelor prevăzute la art. 7 alin. (1);

c) deficiențelor standardelor prevăzute la art. 7 alin. (1).

(5) Ministerul Industriei și Resurselor va informa Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene în cazul în care un aparat care nu este conform poartă marcajul CE.

Art. 13. — Fără a încălca prevederile art. 12 alin. (3)–(5):

a) în cazul în care *BRML-SP* constată aplicarea incorectă a marcajului CE, producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia este obligat să asigure conformitatea aparatului cu prevederile referitoare la marcajul CE și să înceteze încălcarea prevederilor prezentei hotărâri;

b) când neconformitatea persistă, *BRML-SP* ia toate măsurile necesare pentru a restricționa sau a interzice introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a aparatelor respective ori pentru retragerea lor de pe piață, conform prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 14. — În cazul în care *BRML-SP* a decis restricționarea punerii în funcțiune a aparatelor, acesta are următoarele obligații:

a) să informeze în scris, în termen de 72 de ore, Ministerul Industriei și Resurselor despre orice astfel de măsură, indicând motivele deciziei;

b) să comunice părții interesate/implicate, în termen de 48 de ore de la data luării în scris a deciziei, motivele concrete pe care se bazează decizia luată și demersurile legale ce pot fi întreprinse de partea interesată/implicată, conform legilor în vigoare, precum și termenele până la care acestea pot fi făcute.

CAPITOLUL V

Sanțiuni

Art. 15. — Încălcarea dispozițiilor prezentei hotărâri atrage, în condițiile legii, răspunderea disciplinară, materială, contravențională sau penală, după caz.

Art. 16. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1) și ale art. 6, cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață sau a punerii în funcțiune a aparatelor neconforme;

b) nerespectarea prevederilor art. 10 și 11, cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață a aparatelor nemarcate sau marcate incorect.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit din cadrul *BRML-SP*.

(3) Contravenientul poate achita, imediat sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 17. — (1) Prevederile art. 9 alin. (1) și (5) se aplică de la data intrării în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA.

(2) Prevederile art. 7 alin. (3) și ale art. 12 alin. (4) și (5) se aplică de la 1 ianuarie 2007.

Art. 18. — Până la data intrării în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA:

a) se admite introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune și a aparatelor cu marcaj național de conformitate CS, denumit în continuare *marcaj CS*, aplicat conform prevederilor lit. g); elementele de identificare ale marcajului CS sunt prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor;

b) se interzice, în condițiile prevăzute de prezenta hotărâre, aplicarea pe același aparat a marcajului CS și a marcajului CE;

c) prevederile prezentei hotărâri referitoare la marcajul CE se aplică și marcajului CS;

d) Ministerul Industriei și Resurselor recunoaște și desemnează organismele care realizează evaluarea conformității, conform procedurilor prevăzute la art. 8;

e) recunoașterea și desemnarea prevăzute la lit. d) se realizează având în vedere criteriile minime prevăzute în anexa nr. 3 și prevederile normelor metodologice care se aprobă prin ordin al ministrului industriei și resurselor și care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I;

f) lista cuprinzând organismele recunoscute, sarcinile specifice pentru care acestea au fost desemnate și numerele lor de identificare se aprobă și se actualizează prin ordin al ministrului industriei și resurselor, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I;

g) în situația în care evaluarea conformității aparatelor destinate pieței naționale se realizează prin utilizarea procedurilor prevăzute la art. 8 de către organismele prevăzute la lit. d), producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România, aplică marcajul CS;

h) marcajul CS se aplică și în situația în care evaluarea conformității aparatelor destinate pieței naționale se realizează prin următoarea procedură: prezentarea unui certificat de examinare CE de tip valabil, cu toate completările și amendamentele, după caz, emis de organisme notificate în Uniunea Europeană, urmată de verificarea CE a

produsului, prevăzută la pct. 3 din anexa nr. 2, sau de declararea CE de conformitate cu tipul, prevăzută la pct. 2 din anexa nr. 2, efectuate de către organismele desemnate conform lit. d).

Art. 19. — (1) Răspunderea producătorului sau a reprezentantului său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, privind aparatele introduse pe piață cu marcaj CS este aceeași cu cea prevăzută de prezenta hotărâre pentru produsele cu marcaj CE.

(2) Sancțiunile și măsurile prevăzute la art. 12 alin. (2) și (3), la art. 13, 14 și 15 se aplică și în cazul aparatelor introduse pe piață și/sau puse în funcțiune cu marcaj CS.

Art. 20. — (1) Până la data de 30 iunie 2004 se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune a aparatelor pentru care există aprobări de model valabile, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 318/1998 privind aprobarea instrucțiunilor de metrologie legală.

(2) De la data prevăzută la alin. (1) aprobările de model emise pentru aparate conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 318/1998 își pierd valabilitatea.

Art. 21. — Începând cu data de 1 ianuarie 2007 se admite comercializarea numai a aparatelor care poartă marcajul CE.

Art. 22. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 23. — Prevederile prezentei hotărâri intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 24. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 749/2001 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 16 august 2001.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul industriei și resurselor,
Mihai Berinde,
secretar de stat

București, 29 mai 2003.
Nr. 617.

ANEXA Nr. 1

CERINȚE ESENȚIALE

pe care trebuie să le îndeplinească aparatele utilizate în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A din hotărâre

Terminologia folosită în cuprinsul prezentelor cerințe esențiale este cea utilizată de Organizația Internațională de Metrologie Legală.

Observație preliminară

În cazul în care un aparat include sau este conectat la mai mult de un dispozitiv de indicare sau tipărire utilizat în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A din hotărâre, aceste dispozitive care repetă rezultatele operației de cântărire și care nu pot influența corect funcționarea a aparatului nu trebuie să îndeplinească cerințele esențiale dacă rezultatele cântăririi sunt tipărite sau înregistrate corect și de neșters de un subsansamblu al aparatului care îndeplinește cerințele esențiale și dacă rezultatele sunt accesibile celor două părți interesate în măsurare. Totuși, în cazul aparatelor utilizate

pentru vânzare directă către public, dispozitivele de afișare și dispozitivele de tipărire de la vânzător și de la consumator trebuie să satisfacă cerințele esențiale.

Cerințe metrologice

1. Unități de măsură a masei

Sunt admise următoarele unități de măsură:

- unități SI: kilogram, microgram, miligram, gram, tonă;
- unități anglo-saxone (imperiale): pound, uncie, troy ounce;
- unități care nu fac parte din SI: carat metric pentru cântărirea pietrelor prețioase.

Sunt interzise introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune pe teritoriul României a aparatelor care să utilizeze unitățile de măsură prevăzute la lit. b).

2. Clase de exactitate

2.1. Sunt definite următoarele clase de exactitate:

- I specială
- II superioară
- III medie
- IIII inferioară.

Specificațiile pentru aceste clase sunt prevăzute în tabelul nr. 1.

Tabelul nr. 1 – Clasele de exactitate

Clasa de exactitate	Diviziunea de verificare e	Limita minimă (Min)			Numărul de diviziuni de verificare (n = Max/e)	
		Valoarea minimă	Valoarea minimă	Valoarea maximă		
specială I	$0,001 \text{ g} \leq e$	100 e	50.000	—		
superioară II	$0,001 \text{ g} \leq e \leq 0,05 \text{ g}$	20 e	100	100.000		
	$0,1 \text{ g} \leq e$	50 e	5.000	100.000		
medie III	$0,1 \text{ g} \leq e \leq 2 \text{ g}$	20 e	100	10.000		
	$5 \text{ g} \leq e$	20 e	500	10.000		
inferioară IIII	$5 \text{ g} \leq e$	10 e	100	1.000		

Limita minimă de cântărire se reduce la 5e pentru aparatele de clasă II și III în cazul determinării unui tarif de transport.

2.2. Diviziuni

2.2.1. Valoarea diviziunii reale d și valoarea diviziunii de verificare e trebuie să fie de forma:

1×10^k , 2×10^k sau 5×10^k unități de masă, k fiind orice număr întreg sau zero.

2.2.2. Pentru toate aparatele, altele decât cele cu dispozitive indicatoare auxiliare:

$d = e$.

2.2.3. Pentru aparatele cu dispozitive indicatoare auxiliare se aplică următoarele:

$e = 1 \times 10^k \text{ g}$

$d < e \leq 10d$,

cu excepția aparatelor de clasă I cu $d < 10^{-4} \text{ g}$, pentru care $e = 10^{-3} \text{ g}$.

3. Clasificare

3.1. Aparat cu un singur interval de cântărire

Aparatele echipate cu un dispozitiv indicator auxiliar trebuie să fie de clasă I sau II.

Pentru astfel de aparate valoarea minimă a limitei minime de cântărire pentru aceste două clase se obține din tabelul nr. 1 prin înlocuirea valorii diviziunii de verificare e , în coloana 3, cu valoarea reală a diviziunii d .

Dacă $d < 10^{-4} \text{ g}$, limita maximă de cântărire pentru clasa I poate să fie mai mică de 50.000 e.

3.2. Aparat cu intervale multiple de cântărire

Sunt permise intervale multiple de cântărire dacă acestea sunt clar indicate pe aparat. Fiecare interval de cântărire individual este clasificat în conformitate cu pct. 3.1. Dacă intervalele de cântărire se încadrează în clase de exactitate diferite, aparatul trebuie să satisfacă cea mai severă cerință referitoare la clasele de exactitate pe care intervalul le cuprinde.

Tabelul nr. 3 – Erori tolerate

Pentru sarcini m exprimate în diviziuni de verificare e				Erori tolerate
clasa I	clasa II	clasa III	clasa IIII	
$0 \leq m \leq 50.000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 5.000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 500 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 50 \text{ e}$	$\pm 0,5 \text{ e}$
$50.000 \text{ e} < m \leq 200.000 \text{ e}$	$5.000 \text{ e} < m \leq 20.000 \text{ e}$	$500 \text{ e} < m \leq 2.000 \text{ e}$	$50 \text{ e} < m \leq 200 \text{ e}$	$\pm 1,0 \text{ e}$
$200.000 \text{ e} < m$	$20.000 \text{ e} < m \leq 100.000 \text{ e}$	$2.000 \text{ e} < m \leq 10.000 \text{ e}$	$200 \text{ e} < m \leq 1.000 \text{ e}$	$\pm 1,5 \text{ e}$

3.3. Aparat cu diviziuni multiple

3.3.1. Aparatele cu un singur interval de cântărire pot avea câteva intervale parțiale de cântărire. În această situație aparatele sunt denumite *aparate cu diviziuni multiple*.

Aparatele cu diviziuni multiple nu vor fi echipate cu un dispozitiv de indicare auxiliar.

3.3.2. Fiecare interval parțial de cântărire (i) al unui aparat cu diviziuni multiple este definit prin:

a) valoarea diviziunii sale de verificare e_i — cu $e_{i+1} > e_i$;

b) limita sa maximă Max_i — cu $Max_r = Max$;

c) limita sa minimă Min_i — cu $Min_i = Max_{(i-1)}$ și $Min_1 = Min$, în care:

$i = 1, 2, \dots r$;

i = indicele intervalului parțial de cântărire;

r = numărul total al intervalelor parțiale de cântărire.

Toate valorile limitelor sunt valori limită ale sarcinii nete, indiferent de valoarea tării utilizate.

3.3.3. Intervalele parțiale de cântărire sunt clasificate conform tabelului nr. 2.

Toate intervalele parțiale de cântărire trebuie să se încadreze în aceeași clasă de exactitate, aceasta fiind clasa de exactitate a aparatului.

Tabelul nr. 2 – Aparat cu diviziuni multiple

$i = 1, 2, \dots r$

i = indicele intervalului parțial de cântărire

r = numărul total al intervalelor parțiale de cântărire

Clasa de exactitate	Diviziunea de verificare e	Limita minimă (Min)			Numărul de diviziuni de verificare	
		Valoarea minimă	Valoarea minimă*	Valoarea maximă	[n =	[n =
					$Max_i/e_{(i+1)}$	Max_i/e_i
specială I	$0,001 \text{ g} \leq e_i$	100 e_1	50.000	—		
superioară II	$0,001 \text{ g} \leq e_i \leq 0,05 \text{ g}$	20 e_1	5.000	100.000		
	$0,1 \text{ g} \leq e_i$	50 e_1	5.000	100.000		
medie III	$0,1 \text{ g} \leq e_i$	20 e_1	500	10.000		
inferioară IIII	$5 \text{ g} \leq e_i$	10 e_1	50	1.000		

*) Pentru $i = r$ în coloana corespunzătoare din tabelul nr. 1 se înlocuiește e cu e_r .

4. Exactitatea

4.1. La implementarea procedurilor prevăzute la art. 8 din hotărâre eroarea indicației nu trebuie să depășească eroarea de încadrare maximă tolerată, așa cum este prevăzută în tabelul nr. 3. În cazul indicației numerice eroarea indicației trebuie corectată cu eroarea de rotunjire.

Eroarea maximă tolerată se aplică la valoarea netă și la valoarea tării, pentru sarcinile admise (posibile), cu excepția valorilor de tară preselectate.

4.2. Erorile tolerate în funcționare sunt duble față de erorile tolerate prevăzute la pct. 4.1.

5. Rezultatele de cântărire ale unui aparat trebuie să fie repetabile și trebuie să fie reproductibile de către alte dispozitive de indicare utilizate și cu alte metode de echilibrare folosite.

Rezultatele de cântărire trebuie să fie suficient de insensibile la schimbările de poziție ale sarcinii pe receptorul de sarcină.

6. Aparatul trebuie să fie sensibil la mici variații ale sarcinii.

7. Factori de influență și timp

7.1. Aparatele de clasă II, III și IIII care pot fi utilizate în poziții înclinate trebuie să fie suficient de insensibile la înclinarea care poate exista în condiții normale de instalare.

7.2. Aparatele trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în intervalul de temperatură specificat de producător. Valoarea acestui interval trebuie să fie cel puțin egală cu:

- 5°C pentru un aparat de clasă I;
- 15°C pentru un aparat de clasă II;
- 30°C pentru un aparat de clasă III și IIII.

În absența specificațiilor producătorului aparatele trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în domeniul de temperatură: -10°C ... +40°C.

7.3. Aparatele alimentate de la rețeaua de energie electrică trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în condițiile de fluctuație normală a sursei de alimentare.

Aparatele care funcționează cu alimentare de la baterie trebuie să indice dacă tensiunea scade sub valoarea minimă cerută și trebuie, în aceste condiții, să continue să funcționeze corect sau să se oprească automat din funcționare.

7.4. Aparatele electronice, cu excepția celor de clasă I și II, dacă $e < 1$ g, trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în condiții de umiditate relativă înaltă, la limita superioară a intervalului lor de temperatură.

7.5. Încărcarea cu o sarcină a unui aparat de clasă II, III sau IIII, pentru o perioadă mare de timp, trebuie să aibă o influență neglijabilă asupra indicației (la acea sarcină) sau asupra indicării zeroului, imediat după descărcarea sarcinii.

7.6. În alte condiții aparatele trebuie să își continue funcționarea corectă, fie să se oprească automat din funcționare.

Proiectare și fabricație

8. Cerințe generale

8.1. Proiectarea și fabricația aparatelor trebuie să fie astfel făcute încât aparatele să își păstreze calitățile metrologice când sunt corect utilizate și instalate și când sunt utilizate într-un mediu pentru care au fost proiectate. Aparatul trebuie să indice valoarea masei.

8.2. Când sunt expuse la perturbații, aparatele electronice nu trebuie să fie afectate de defecte semnificative sau, când acestea apar, trebuie să le detecteze automat și să le indice.

În condițiile detecției automate a unui defect semnificativ, aparatele electronice trebuie să producă o alarmă vizuală sau auditivă care să continue până când utilizatorul ia măsurile corective sau până la dispariția defectului.

8.3. Cerințele menționate la pct. 8.1 și 8.2 trebuie să fie îndeplinite în mod continuu pe o perioadă de funcționare care este normală din punctul de vedere al utilizării corecte a aparatului.

Dispozitivele electronice digitale trebuie să exercite întotdeauna un control adecvat asupra funcționării corecte a procesului de măsurare, asupra facilităților de indicare și asupra stocării și transferului tuturor datelor.

În condițiile detecției automate a unei erori de durabilitate semnificative, aparatele electronice trebuie să producă o alarmă vizuală sau auditivă care să continue până când utilizatorul va lua măsuri corective sau până la dispariția erorii.

8.4. Calitățile metrologice ale unui aparat electronic nu trebuie să fie influențate nefavorabil când este conectat la un echipament extern printr-o interfață corespunzătoare.

8.5. Aparatele nu trebuie să aibă particularități susceptibile a favoriza utilizarea lor frauduloasă, iar posibilitățile de funcționare greșită neintenționată trebuie să fie minime.

Componentele care nu trebuie să fie demontate sau reglate de utilizator trebuie să fie prevăzute cu un sistem de asigurare împotriva unor asemenea acțiuni.

8.6. Aparatele trebuie proiectate astfel încât să permită executarea rapidă a controalelor obligatorii prevăzute în hotărâre.

9. Indicarea rezultatelor cântăririi și a altor valori de cântărire

Indicarea rezultatelor cântăririi și a altor valori de cântărire trebuie să fie exactă, neambiguă și neînșelătoare, iar dispozitivul de indicare trebuie să permită o citire ușoară a indicației, în condiții normale de utilizare.

Denumirile și simbolurile unităților de măsură prevăzute la pct. 1 sunt cele ale unităților legale de masă (cu completarea simbolului pentru caratul metric, respectiv *ct*). Indicarea rezultatului cântăririi trebuie să fie imposibilă peste $\text{Max} + 9e$.

Un dispozitiv indicator auxiliar este permis numai la dreapta semnului zecimal. Un dispozitiv pentru extensia indicației se poate folosi numai temporar, iar tipărirea trebuie să fie oprită pe durata funcționării lui.

Se pot afișa și indicații secundare, cu condiția ca acestea să nu fie confundate cu indicațiile primare.

10. Tipărirea rezultatelor cântăririi și a altor valori de cântărire

Rezultatele tipărite trebuie să fie corecte, identificate în mod corespunzător și neambigue. Tipărirea trebuie să fie clară, lizibilă, de neșters și durabilă.

11. Reglarea la nivel

Atunci când este cazul, aparatele vor fi prevăzute cu un dispozitiv de reglare la nivel și cu un indicator de nivel suficient de sensibil pentru a permite instalarea corespunzătoare.

12. Aducerea la zero

Aparatele pot fi prevăzute cu dispozitive de aducere la zero. Funcționarea acestor dispozitive trebuie să realizeze cu exactitate aducerea la zero și să nu dea rezultate de măsurare incorecte.

13. Dispozitive de tară și dispozitive de predeterminare a tarei

Aparatele pot avea unul sau mai multe dispozitive de tară și preselecție a tarei. Funcționarea acestor dispozitive trebuie să realizeze cu exactitate aducerea la zero și să asigure o cântărire netă corectă.

Funcționarea dispozitivului de predeterminare a tarei trebuie să asigure o determinare corectă a valorii nete calculate.

14. Cerințe adiționale impuse aparatelor utilizate pentru vânzare directă către public, cu limita maximă de cântărire mai mică sau egală cu 100 kg

Aparatele utilizate pentru vânzare directă către public trebuie să afișeze toate informațiile esențiale despre operația de cântărire și, în cazul aparatelor care indică prețul, trebuie să îi indice clar clientului calculul prețului produsului pe care îl cumpără.

Suma de plată, dacă este indicată, trebuie să fie exactă.

Aparatele care calculează prețul trebuie să afișeze indicațiile esențiale într-un interval de timp suficient de lung pentru a i se permite clientului citirea lor corectă.

Aparatele care calculează prețul pot efectua și alte funcții în afara cântăririi pe articol și a calculării prețului, cu condiția ca toate indicațiile referitoare la ansamblul tranzacțiilor să fie imprimare clar, fără ambiguități și să fie aranjate convenabil pe un bon sau pe o etichetă destinată clientului.

Caracteristicile aparatelor nu trebuie să permită apariția în mod direct sau indirect a unor indicații a căror interpretare nu este ușoară ori directă.

Aparatele trebuie construite astfel încât să fie asigurată protecția consumatorilor împotriva oricărei tranzacții incorecte datorate proastei lor funcționări.

Nu sunt permise dispozitive auxiliare de indicare sau dispozitive de extindere a indicației.

Dispozitivele suplimentare sunt admise numai dacă ele nu conduc la o utilizare frauduloasă.

Aparatele similare cu cele utilizate în mod normal pentru vânzare directă către public, care nu satisfac cerințele din

această secțiune, trebuie să aibă lângă afișaj o inscripționare imposibil de șters: „*Interzis pentru vânzare directă către public.*“

15. Aparate pentru etichetarea prețului

Aparatele pentru etichetarea prețului trebuie să corespundă cerințelor pentru aparatele de indicare a prețului, utilizate pentru vânzare directă către public, în măsura în care aceste cerințe sunt aplicabile aparatelor respective. Nu se admite imprimarea unei etichete cu prețul dacă măsurarea se efectuează sub limita minimă de cântărire.

ANEXA Nr. 2

MODULE DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

1. Examinarea CE de tip

1.1. Examinarea CE de tip este procedura prin care un organism notificat verifică și certifică faptul că un aparat reprezentativ dintr-o producție luată în considerare îndeplinește cerințele din hotărâre aplicabile acestuia.

1.2. Solicitarea pentru examinarea de tip trebuie adresată de producător sau de către reprezentantul său autorizat unui singur organism notificat, ales de el.

Solicitarea trebuie să cuprindă:

a) denumirea și sediul producătorului, precum și denumirea și sediul reprezentantului autorizat, dacă solicitarea este făcută de acesta din urmă;

b) o declarație scrisă că solicitarea nu a mai fost făcută și altui organism notificat;

c) documentația tehnică prevăzută la pct. 6.

Solicitantul va pune la dispoziție organismului notificat un aparat reprezentativ pentru producția respectivă, denuit în continuare *tip*.

1.3. Organismul notificat:

1.3.1. examinează documentația tehnică și verifică dacă tipul a fost fabricat în concordanță cu aceasta;

1.3.2. stabilește de comun acord cu solicitantul locul de desfășurare a examinării și/sau de efectuare a probelor;

1.3.3. efectuează sau dispune să se efectueze examinarea și/sau încercările corespunzătoare pentru a verifica dacă soluțiile adoptate de producător îndeplinesc cerințele esențiale, atunci când standardele la care se face referire în art. 7 din hotărâre nu au fost aplicate;

1.3.4. efectuează sau dispune să se efectueze examinarea și/sau încercările corespunzătoare pentru a verifica dacă, atunci când producătorul a ales să aplice standardele prevăzute la art. 7 din hotărâre, acestea au fost aplicate efectiv, asigurând astfel conformitatea cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

1.4. Când tipul îndeplinește cerințele din hotărâre, organismul notificat va elibera solicitantului un certificat de examinare CE de tip. Certificatul trebuie să conțină concluziile examinării, condiționări ale valabilității acesteia (dacă există), date suficiente pentru identificarea tipului aprobat și, dacă este necesar, o descriere a funcționării lui. Toate elementele tehnice relevante, ca de exemplu desene și scheme de conexiuni, trebuie să fie anexate certificatului de examinare CE de tip.

Certificatul are o perioadă de valabilitate de 10 ani de la data emiterii lui și poate fi reînnoit pentru perioade ulterioare de 10 ani fiecare.

În eventualitatea unor schimbări fundamentale în proiectarea aparatului, cum sunt modificările efectuate ca rezultat al aplicării unor tehnologii noi, valabilitatea certificatului poate fi limitată la o perioadă de 2 ani și se poate extinde cu încă 3 ani.

1.5. Fiecare organism notificat pune periodic la dispoziția Ministerului Industriei și Resurselor și statelor membre ale Uniunii Europene listele complete cuprinzând:

a) solicitările primite pentru examinarea CE de tip;

b) certificatele de examinare CE de tip eliberate;

c) cererile de examinare CE de tip refuzate;

d) completările și amendamentele referitoare la documentele deja eliberate.

Fiecare organism notificat trebuie să informeze de îndată Ministerul Industriei și Resurselor și statele membre ale Uniunii Europene despre retragerea certificatelor de examinare CE de tip. Ministerul Industriei și Resurselor va pune aceste informații la dispoziția organismelor pe care le-a notificat.

1.6. Celelalte organisme notificate pot primi copii de pe certificatele de examinare CE de tip, împreună cu anexele lor, la cerere.

1.7. Solicitantul trebuie să informeze de îndată organismul notificat care a eliberat certificatul de examinare CE de tip despre orice modificare a tipului aprobat.

În cazul în care modificările tipului aprobat influențează conformitatea cu cerințele esențiale prevăzute în hotărâre sau cu condițiile de funcționare prescrise ale aparatului respectiv, aceste modificări trebuie să primească o aprobare suplimentară de la organismul notificat care a eliberat certificatul de examinare CE de tip. Această aprobare suplimentară se acordă sub forma unei completări la certificatul de examinare CE de tip.

2. Declararea CE de conformitate cu tipul (asigurarea calității producției)

2.1. Declararea CE de conformitate cu tipul (asigurarea calității producției) este procedura prin care producătorul care îndeplinește obligațiile prevăzute la pct. 2.2 asigură și declară că aparatele respective sunt conforme, când este cazul, cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și satisfac cerințele din hotărâre aplicabile acestora.

Producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să aplice pe fiecare aparat marcajul CE și inscripționările prevăzute în anexa nr. 4 și să întocmească în scris o declarație de conformitate.

Marcajul CE trebuie să fie însoțit de numărul de identificare a organismului notificat, responsabil pentru supravegherea CE prevăzută la pct. 2.4.

2.2. Producătorul trebuie să aibă implementat în mod corespunzător un sistem al calității, așa cum se prevede la pct. 2.3, și trebuie să se supună unei supravegheri CE, conform prevederilor pct. 2.4.

2.3. Sistemul calității

2.3.1. Producătorul trebuie să adreseze unui organism notificat o solicitare pentru aprobarea propriului sistem al calității. Această solicitare va cuprinde:

a) un angajament de îndeplinire a obligațiilor ce decurg din aprobarea sistemului calității;

b) un angajament de menținere a sistemului calității aprobat, care să îi asigure în mod continuu adecvarea și eficiența necesare.

Producătorul trebuie să pună la dispoziție organismului notificat toate informațiile relevante, în special documentația sistemului calității și documentația de proiectare a aparatului.

2.3.2. Sistemul calității trebuie să asigure conformitatea aparatelor cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele din hotărâre aplicabile acestora.

Toate elementele, cerințele și prevederile adoptate de producător trebuie să fie documentate, stabilite într-o manieră ordonată și sistematică, sub forma regulilor, procedurilor și instrucțiunilor scrise. Documentația acestui sistem al calității trebuie să asigure o înțelegere corectă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor cu privire la calitate. Sistemul calității trebuie să conțină în special o descriere adecvată a următoarelor:

a) obiectivele legate de calitate și de structura organizatorică a societății comerciale, responsabilitățile și atribuțiile conducerii acesteia cu privire la calitatea produsului;

b) procesul de fabricație, tehnicile de control și de asigurare a calității, precum și măsurile sistematice ce vor fi folosite;

c) examinările și probele ce vor fi executate înainte, în timpul și după fabricație și frecvența cu care vor fi executate;

d) mijloacele de supraveghere a realizării calității cerute a produsului și a operabilității efective a sistemului calității.

2.3.3. Organismul notificat trebuie să examineze și să evalueze sistemul calității pentru a determina dacă sunt respectate cerințele prevăzute la pct. 2.3.2. Se consideră conforme cu aceste cerințe acele sisteme ale calității care implementează standardele armonizate corespunzătoare.

Organismul notificat trebuie să comunice decizia sa producătorului și să informeze despre aceasta celelalte organisme notificate. Comunicarea către producător trebuie să conțină concluziile examinării și, în eventualitatea refuzului, justificarea deciziei.

2.3.4. Producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul calității despre orice reactualizare a acestuia, determinată de schimbările survenite datorită noilor tehnologii utilizate și noilor concepții de calitate sau altor cauze.

2.3.5. Orice organism notificat care retrace aprobarea sistemului calității trebuie să informeze de îndată celelalte organisme notificate cu privire la această decizie.

2.4. Supravegherea CE

2.4.1. Scopul supravegherii CE este să asigure că producătorul îndeplinește corespunzător obligațiile ce decurg din aprobarea sistemului calității.

2.4.2. Producătorul trebuie să permită accesul organismului notificat, în scopul inspecției, la locurile de producție, control, încercare și depozitare și trebuie să furnizeze acestuia toate informațiile necesare, în special:

a) documentația sistemului calității;

b) documentația tehnică;

c) înregistrările privind calitatea, de exemplu: rapoarte de inspecție, date cu privire la încercări și etalonări, rapoarte de calificare a personalului implicat și altele asemenea.

Organismul notificat are obligația să efectueze periodic audituri pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității; el va înainta producătorului un raport de audit.

Organismul notificat poate întreprinde și vizite inopinate la producător. În timpul acestor vizite organismul notificat poate efectua audituri complete sau parțiale. Organismul notificat trebuie să înainteze producătorului un raport cu privire la vizita efectuată sau, acolo unde este cazul, un raport de audit.

2.4.3. Organismul notificat trebuie să se asigure că producătorul menține și aplică sistemul calității aprobat.

3. Verificarea CE a produsului

3.1. Verificarea CE a produsului este procedura prin care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia

asigură și declară că aparatele care au fost verificate potrivit prevederilor pct. 3.3 sunt conforme, când este cazul, cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și satisfac cerințele din hotărâre aplicabile acestora.

3.2. Producătorul va lua toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație să asigure conformitatea aparatelor cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele din hotărâre aplicabile acestora.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia trebuie să aplice marcajul CE pe fiecare aparat și să întocmească în scris o declarație de conformitate.

3.3. Organismul notificat trebuie să efectueze examinările și încercările necesare în scopul verificării conformității aparatului cu cerințele din hotărâre, prin examinarea și încercarea fiecărui aparat, conform prevederilor pct. 3.5.

3.4. Pentru aparatele prevăzute la art. 8 alin. (2) din hotărâre, care nu se supun examinării CE de tip, documentația tehnică prevăzută la pct. 6 trebuie să fie pusă la dispoziție organismului notificat, în cazul în care acesta o solicită.

3.5. Verificarea prin controlul și încercarea fiecărui aparat

3.5.1. Fiecare aparat va fi examinat și se vor efectua încercările corespunzătoare, astfel cum se prevede în standardele menționate la art. 7 din hotărâre, sau încercări echivalente, în vederea verificării conformității aparatului cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele din hotărâre aplicabile acestuia.

3.5.2. Organismul notificat va aplica sau va dispune aplicarea numărului său de identificare pe fiecare aparat a cărui conformitate cu cerințele a fost stabilită și va elabora în scris un certificat de conformitate referitor la încercările efectuate.

3.5.3. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia va lua măsurile necesare pentru a putea furniza la cerere certificatele de conformitate eliberate de organismul notificat.

4. Verificarea CE a unității de produs

4.1. Verificarea CE a unității de produs este procedura prin care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia asigură și declară că aparatul, proiectat special pentru o aplicație anume, pentru care s-a emis certificatul prevăzut la pct. 4.2, corespunde cerințelor din hotărâre aplicabile acestuia.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia va aplica marcajul CE pe aparat și va întocmi în scris o declarație de conformitate.

4.2. Organismul notificat va examina aparatul și va efectua încercările necesare conform standardelor prevăzute la art. 7 din hotărâre sau va efectua încercări echivalente, pentru a garanta conformitatea cu cerințele relevante din hotărâre.

Organismul notificat va aplica sau va dispune aplicarea numărului său de identificare pe aparatul a cărui conformitate cu cerințele a fost stabilită și va elabora în scris un certificat de conformitate referitor la încercările efectuate.

4.3. Documentația tehnică referitoare la proiectarea aparatului, prevăzută la pct. 6, are scopul să permită evaluarea conformității cu cerințele din hotărâre și înțelegerea proiectării, fabricației și funcționării aparatului. Documentația tehnică trebuie să fie pusă la dispoziție organismului notificat.

4.4. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia va lua măsurile necesare pentru a putea furniza, la cerere, certificatele de conformitate eliberate de organismul notificat.

5. Prevederi comune

5.1. Procedurile de evaluare a conformității prevăzute la pct. 2, 3 și 4 pot fi făcute la locul de producție sau în alte locuri diferite de locul în care se utilizează aparatul, dacă transportul la locul de utilizare nu necesită demontări ale aparatului, dacă punerea în funcțiune la locul de utilizare

nu necesită asamblarea aparatului sau alte operațiuni tehnice de instalare care pot afecta performanțele aparatului și dacă valoarea constantei gravitaționale la locul de punere în funcțiune este luată în considerare sau dacă performanțele aparatului sunt insensibile la variația câmpului gravitațional. În toate celelalte cazuri ele trebuie făcute la locul de utilizare a aparatului.

5.2. Dacă performanțele aparatului sunt sensibile la variațiile câmpului gravitațional, procedurile la care se face referire la pct. 5.1 pot fi aplicate în două etape. Etapa a doua trebuie să cuprindă toate examinările și încercările care au rezultatele dependente de constanta câmpului gravitațional, iar prima etapă trebuie să cuprindă toate celelalte examinări și încercări. A doua etapă trebuie efectuată la locul de utilizare a aparatului. În acest caz, prin expresia *la locul de utilizare a aparatului se înțelege în zona de câmp gravitațional de utilizare a aparatului.*

5.3.1. În cazul în care un producător a optat pentru realizarea în două etape a uneia dintre procedurile menționate la pct. 5.1 și dacă aceste două etape sunt efectuate de părți diferite, un aparat care a fost supus primei etape a procedurii respective trebuie să aibă inscripționat numărul de identificare a organismului notificat implicat în această etapă.

5.3.2. Partea care a executat prima etapă a procedurii trebuie să elibereze pentru fiecare aparat un certificat care să conțină datele necesare de identificare a acestuia și să specifice examinările și încercările pe care le-a efectuat.

Partea care execută a doua etapă a procedurii trebuie să efectueze acele examinări și încercări care nu au fost executate.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia va lua măsurile necesare pentru a putea furniza la cerere certificatele de conformitate eliberate de organisme notificare.

5.3.3. Producătorul care a ales în prima etapă declararea CE de conformitate cu tipul (asigurarea calității producției) va putea utiliza fie aceeași procedură în etapa a doua, fie să continue în etapa a doua cu procedura de verificare CE a produsului.

5.3.4. Marcajul CE trebuie aplicat pe aparat la încheierea etapei a doua, împreună cu numărul de identificare a organismului notificat implicat în etapa a doua.

6. Documentația tehnică

Documentația tehnică a aparatului va conține informații care să permită înțelegerea proiectului, fabricația și funcționarea aparatului, precum și efectuarea evaluării conformității aparatului cu cerințele din hotărâre.

Documentația tehnică va conține următoarele documente necesare pentru evaluarea conformității:

- o descriere generală a tipului aparatului;
- proiecte de execuție, planuri de fabricație și scheme cu componente, subansambluri, circuite și altele asemenea;
- descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea proiectelor și schemelor prevăzute la lit. b), incluzând modul de funcționare a aparatului;
- o listă cuprinzând standardele prevăzute la art. 7 din hotărâre, aplicate în întregime sau parțial, și descrierea soluției adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale atunci când aceste standarde nu au fost aplicate;
- rezultatele calculului făcute la proiectare, rezultatele examinărilor și altele asemenea;
- rapoarte de încercări;
- certIFICATE de examinare CE de tip și rezultatele încercărilor relevante ale aparatelor care conțin părți identice cu cele din proiect.

ANEXA Nr. 3

CRITERII MINIME pentru recunoașterea organismelor

Criteriile minime aplicate de Ministerul Industriei și Resurselor pentru recunoașterea organismelor care îndeplinesc atribuțiile privind procedurile prevăzute în art. 8 din hotărâre sunt următoarele:

1. Organismele care solicită recunoașterea trebuie să dispună de personalul, de mijloacele și de echipamentele necesare.

2. Personalul organismelor care solicită recunoașterea trebuie să aibă competențe tehnice și să dovedească integritate profesională.

3. Organismele care solicită recunoașterea trebuie să lucreze într-o manieră independentă față de orice medii și

grupuri sau față de orice persoane care au un interes direct ori indirect în domeniul aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, cu privire la efectuarea încercărilor, pregătirea rapoartelor, eliberarea certificatelor și supravegherea impusă de hotărâre.

4. Personalul organismelor care solicită recunoașterea trebuie să păstreze secretul profesional.

5. Organismele care solicită recunoașterea trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru cazul în care răspunderea nu revine statului potrivit legii.

Ministerul Industriei și Resurselor trebuie să verifice periodic îndeplinirea condițiilor prevăzute la pct. 1 și 2.

ANEXA Nr. 4

MARCAJE ȘI INSCRIPȚIONĂRI

1. Aparatele care fac obiectul unei proceduri de evaluare a conformității potrivit anexei nr. 2

1.1. Aceste aparate trebuie să aibă aplicate:

a) — marcajul CE, care include simbolul CE așa cum este descris la pct. 1.6, urmat de ultimele două cifre ale anului în care a fost aplicat;

— numărul/numerele de identificare a organismului/organismelor notificat/notificate care a/au făcut supravegherea CE sau verificarea CE.

Marcajul menționat mai sus și inscripționările trebuie aplicate pe aparat distinct, grupate împreună;

b) etichetă cu fond verde, de formă pătrată, cu dimensiunile de cel puțin 12,5 mm x 12,5 mm, cu litera „M” imprimată în negru;

c) următoarele inscripționări:

— numărul certificatului de examinare CE de tip, unde este cazul;

— sigla sau denumirea producătorului;

— clasa de exactitate, inclusă într-un oval sau între două linii paralele orizontale unite prin două jumătăți de cerc;

— limita maximă de cântărire sub forma *Max...*;

- limita minimă de cântărire sub forma *Min...*;
 - diviziunea de verificare sub forma *e = ...*;
 - ultimele două cifre ale anului în care a fost aplicat marcajul CE;
- și în plus, când este cazul:
- numărul seriei aparatului;
 - pentru aparatele construite din unități separate care se assemblează, marca de identificare pe fiecare subansamblu;
 - diviziunea de verificare, dacă $d < e$, sub forma $d = ...$;
 - efectul maxim aditiv de tară, sub forma $T = + ...$;
 - efectul maxim substractiv de tară, dacă este diferit de Max, sub forma $T = - ...$;
 - valoarea diviziunii tarei, dacă este diferită de d, sub forma $d_T = ...$;
 - sarcina limită (atunci când constructorul a prevăzut o limită mai mare decât $Max + T$), sub forma $Lim = ...$;
 - limitele particulare de temperatură, între care aparatul satisface condițiile de bună funcționare, sub forma $...^{\circ}C/...^{\circ}C$;
 - raportul dintre receptoarele de greutate și sarcină.
- 1.2. Aparatele trebuie să aibă facilități corespunzătoare pentru aplicarea marcajului CE și/sau aplicarea inscripțiilor. Marcajul și inscripțiile trebuie aplicate astfel încât să fie imposibilă îndepărtarea lor de pe aparat fără distrugerea acestora. Marcajul și inscripțiile trebuie să fie vizibile atunci când aparatul este în poziția sa normală de funcționare.
- 1.3. Când se folosește o plăcuță cu inscripționări, ea trebuie să permită sigilarea sa, cu excepția cazului în care nu poate fi înlocuită fără a fi distrusă. Dacă plăcuța este sigilabilă, trebuie să fie posibilă aplicarea pe ea a unei mărci de control.

1.4. Inscripțiile *Max*, *Min*, *e* și *d* trebuie, de asemenea, plasate lângă afișaj.

1.5. Fiecare dispozitiv de măsurare a sarcinii, care este sau poate fi conectat la unul sau mai multe receptoare de sarcină, trebuie să aibă inscripțiile referitoare la receptoarele de sarcină respective.

1.6. Marcajul CE conține inițialele „CE” cu forma prezentată în figura următoare:

1.6.1. În cazul în care marcajul trebuie să fie mărit sau micșorat, este necesar să se respecte proporțiile prezentate în schița de mai sus.

1.6.2. Diversele componente ale marcajului CE trebuie să aibă aceeași dimensiune pe verticală, dar aceasta nu trebuie să fie mai mică de 5 mm.

2. Alte aparate

Aparatele utilizate în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. B din hotărâre trebuie să aibă inscripționate:

- a) sigla sau denumirea producătorului;
- b) limita maximă de cântărire, sub forma *Max...*

Aceste aparate nu trebuie să aibă eticheta la care se face referire la pct. 1.1 lit. b).

3. Simbolul de utilizare restrictivă specificat la art. 11 din hotărâre

Simbolul de utilizare restrictivă este reprezentat prin litera „M” colorată în negru, tăiată de două diagonale care se intersectează. Acest simbol este tipărit pe o etichetă cu fond roșu, de forma unui pătrat cu laturile de cel puțin 25 mm x 25 mm.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a institutelor naționale de cercetare-dezvoltare

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Regulamentele de organizare și funcționare a institutelor naționale de cercetare-dezvoltare se întocmesc pe baza Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, prevăzut la art. 1, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 3. — În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, regulamentele de organizare și funcționare a institutelor naționale de cercetare-dezvoltare înființate în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/1996, cu modificările și completările ulterioare, abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, se elaborează potrivit prevederilor art. 2.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul delegat la Ministerul Educației și Cercetării pentru activitatea de cercetare,

Serban Constantin Valeca

p. Ministrul industriei și resurselor,

Mihai Berinde,

secretar de stat

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

REGULAMENT - CADRU**de organizare și funcționare a institutelor naționale de cercetare-dezvoltare****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Institutul național de cercetare-dezvoltare, denumit în continuare *institut național*, este persoană juridică română în coordonarea organului administrației publice centrale coordonator în domeniul de activitate al institutului național, denumit în continuare *minister coordonator*.

(2) Institutul național funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară, calculează amortismente și conduce evidența contabilă în regim economic și își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, precum și ale prezentului regulament-cadru.

Art. 2. — (1) Institutul național este înființat în scopul desfășurării activității de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică în domeniul specific de activitate, corespunzător hotărârii Guvernului de înființare a acestuia.

(2) Institutul național contribuie, în principal, la elaborarea strategiei de dezvoltare a domeniului specific, potrivit hotărârii de înființare, și la realizarea cu prioritate a obiectivelor științifice și tehnologice stabilite prin programele naționale de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică.

CAPITOLUL II**Obiectul de activitate**

Art. 3. — (1) Obiectul de activitate al institutului național cuprinde, în principal:

A. Activități de cercetare-dezvoltare:

a) în cadrul Planului național pentru cercetare-dezvoltare și inovare;

b) alte activități de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică;

c) pentru realizarea planurilor sectoriale și a programelor nucleu;

d) în cadrul programelor internaționale de cercetare-dezvoltare și inovare.

B. Activități conexe activității de cercetare-dezvoltare, desfășurate în domeniul propriu de activitate, cu aprobarea ministerului coordonator și cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare și, după caz, cu autorizarea instituțiilor abilitate, constând în:

a) participare la elaborarea strategiei domeniului;

b) formare și specializare profesională;

c) consultanță și asistență de specialitate;

d) editare și tipărire a publicațiilor de specialitate;

e) prestări de servicii;

f) participare la realizarea transferului tehnologic;

g) execuție de unicate și serii mici, în cadrul activității de microproducție;

h) activități de comerț interior și de import-export aferente obiectului său de activitate, în condițiile legii.

(2) În cadrul obiectului său de activitate, institutul național poate colabora și la realizarea unor activități de cercetare-dezvoltare privind domeniile strategice și de apărare națională sau poate desfășura și alte activități conexe, cu aprobarea ministerului coordonator și cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(3) Activitățile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt precizate și detaliate, după caz, în regulamentul de organizare și funcționare al fiecărui institut național.

CAPITOLUL III**Patrimoniul**

Art. 4. — (1) Patrimoniul institutului național este stabilit de Guvern prin hotărârea de înființare a acestuia, pe baza ultimului bilanț contabil.

(2) Institutul național administrează, cu diligența unui bun proprietar, bunuri proprietate publică și privată a statului, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii. Bunurile proprietate publică și privată a statului administrate de institutul național, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii, după caz, prevăzute în hotărârea Guvernului de înființare a institutului național, se înregistrează distinct în patrimoniul acestuia.

(3) Rezultatele cercetărilor obținute în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice aparțin institutului național, în calitate de persoană juridică executantă, și ordonatorului principal de credite, în egală măsură, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel. Administrarea, înregistrarea în evidența contabilă a institutului național, precum și înstrăinarea, închirierea sau concesionarea și casarea rezultatelor cercetărilor obținute în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice se fac potrivit Ordonanței Guvernului nr. 57/2002.

(4) În exercitarea drepturilor sale, institutul național posedă și folosește bunurile aflate în patrimoniul său și, după caz, dispune de acestea în condițiile legii, în scopul realizării obiectului său de activitate.

(5) Institutul național poate realiza servicii sau activități de microproducție prin asocieri în participațiune, în scopul stimulării valorificării rezultatelor cercetării, cu aprobarea ministerului coordonator și a autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(6) Patrimoniul institutului național poate fi modificat conform prevederilor legale în vigoare.

CAPITOLUL IV**Structura organizatorică și funcțională**

Art. 5. — (1) Institutul național poate avea în structură subunități, cu sau fără personalitate juridică, departamente, secții, laboratoare și alte structuri organizatorice necesare realizării obiectului său de activitate. Sediul subunităților se prevede în hotărârea de înființare a institutului național, înființarea sau desființarea acestora fiind aprobată prin hotărâre a Guvernului.

(2) Structura organizatorică a institutului național se aprobă prin ordin al conducătorului organului administrației publice coordonator, denumit în continuare *ministru coordonator*, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a hotărârii de înființare a acestuia și cuprinde, pe lângă structura organizatorică prevăzută la alin. (1), și următoarele compartimente: compartimentul juridic, compartimentul de marketing, compartimentul financiar-contabil, compartimentul de audit și control financiar, compartimentul de diseminare a informațiilor, relații publice și mass-media.

(3) În funcție de specificul activității, prin decizie a directorului general, cu aprobarea consiliului de administrație, se pot organiza colective specializate sau colective interdisciplinare proprii ori în colaborare cu alte unități din țară sau din străinătate.

CAPITOLUL V**Organele de conducere**

Art. 6. — Conducerea institutului național este asigurată de:

a) consiliul de administrație;

b) comitetul de direcție;

c) directorul general.

Art. 7. — Orientarea și coordonarea activității tehnico-științifice din institutul național sunt asigurate de consiliul științific.

Art. 8. — (1) Relațiile dintre subunitățile aflate în structura institutului național, precum și relațiile acestora cu terții sunt stabilite de directorul general, care poate acorda împuterniciri de reprezentare în numele institutului național, cu avizul consiliului de administrație.

(2) Conducătorii subunităților din structura institutului național răspund în fața consiliului de administrație și a directorului general de îndeplinirea tuturor atribuțiilor, responsabilităților și competențelor încredințate de aceștia.

Consiliul de administrație

Art. 9. — (1) Consiliul de administrație este format din 7 sau 9 membri, cetățeni români, numiți prin ordin al ministrului coordonator, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, la propunerea conducerii autorității de la care aceștia provin, pentru un mandat de 4 ani care poate fi reînnoit.

(2) Din consiliul de administrație fac parte în mod obligatoriu:

- a) directorul general al institutului național, care este președintele consiliului de administrație;
- b) președintele consiliului științific al institutului național;
- c) un reprezentant al autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare;
- d) un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice;
- e) un reprezentant al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale;

f) un reprezentant al ministerului coordonator, după caz.

(3) Ceilalți membri ai consiliului de administrație sunt specialiști din domeniu, propuși de ministerul coordonator.

(4) Revocarea membrilor consiliului de administrație se face de același organ care a făcut numirea, în caz de abateri sau de nerespectare a îndatoririlor ce le revin.

Art. 10. — (1) Membrii consiliului de administrație își păstrează calitatea de angajați la instituția sau unitatea de la care provin, precum și toate drepturile și obligațiile care derivă din această calitate.

(2) Pentru activitatea desfășurată, în calitatea de membri ai consiliului de administrație, aceștia beneficiază de o indemnizație lunară stabilită de consiliul de administrație, dar nu mai mult de 20% din salariul de bază al directorului general al institutului național.

(3) Persoanele numite ca membri ai consiliului de administrație nu pot face parte din mai mult de două consilii de administrație ale institutelor naționale și nu pot participa în aceeași calitate la alte unități cu care institutul național are relații contractuale sau interese concurente.

(4) Sunt incompatibili cu calitatea de membru al consiliului de administrație cei care, personal, soțul/soția ori rudele până la gradul al doilea inclusiv, sunt în același timp patroni sau asociați la alte unități cu același profil sau cu care institutul național se află în relații comerciale directe.

Art. 11. — (1) Consiliul de administrație are, în principal, următoarele atribuții:

a) aprobă, la propunerea consiliului științific, strategia și programele concrete de dezvoltare a institutului național, de introducere a unor tehnologii de vârf și de modernizare a celor existente, în concordanță cu strategia generală a domeniului propriu de activitate;

b) propune modificarea structurii organizatorice și funcționale a institutului național, înființarea, desființarea și comasarea de subunități din structura acestuia;

c) analizează și avizează proiectul bugetului de venituri și cheltuieli, care se depune la ministerul coordonator în vederea aprobării conform reglementărilor legale;

d) analizează și avizează bilanțul contabil și contul de profit și pierdere, pe care le supune spre aprobare ministerului coordonator, și aprobă raportul de gestiune asupra activității desfășurate de institutul național în anul precedent;

e) analizează realizarea criteriilor de performanță și raportarea trimestrială privind activitatea realizată de institutul național și aprobă măsuri pentru desfășurarea acesteia în condiții de echilibru ale bugetului de venituri și cheltuieli;

f) analizează, aprobă sau, după caz, propune spre aprobare, potrivit prevederilor legale, investițiile care urmează a fi realizate de institutul național;

g) propune spre aprobare majorarea sau diminuarea patrimoniului, precum și concesiunea sau închirierea unor bunuri din patrimoniul institutului național, în condițiile legii;

h) aprobă valorificarea bunurilor proprii dobândite, cu respectarea prevederilor legale;

i) aprobă volumul creditelor bancare prevăzute la art. 32 și stabilește modul de rambursare a acestora;

j) aprobă utilizarea disponibilităților în valută;

k) aprobă mandatul pentru negocierea contractului colectiv de muncă;

l) aprobă criteriile și comisiile de concurs pentru ocuparea posturilor vacante din cadrul institutului național.

(2) Consiliul de administrație exercită orice alte atribuții stabilite, potrivit prevederilor legale.

Art. 12. — Consiliul de administrație își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, avizat de ministerul coordonator. Acesta hotărăște în problemele privind activitatea institutului național, cu excepția celor care, potrivit legii, sunt date în competența altor organe.

Art. 13. — (1) Consiliul de administrație se întrunește de regulă o dată pe lună sau ori de câte ori interesele institutului național o cer, la convocarea președintelui sau la solicitarea unei treimi din numărul membrilor consiliului de administrație.

(2) Dezbaterile consiliului de administrație sunt conduse de președintele consiliului, iar în lipsa acestuia, de către vicepreședintele ales de către membrii acestuia.

Art. 14. — (1) Consiliul de administrație își desfășoară activitatea în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi. Dacă nu este îndeplinită această condiție, ședința consiliului de administrație poate fi reprogramată într-un interval de cel mult 15 zile, având aceeași ordine de zi.

(2) Hotărârile consiliului de administrație se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, dar nu mai puțin de jumătate plus unu din numărul total al membrilor.

Art. 15. — La ședințele consiliului de administrație participă, în calitate de invitat permanent, un reprezentant al sindicatului reprezentativ din institutul național sau un reprezentant al salariaților, în cazul în care aceștia nu sunt constituiți în sindicat.

Art. 16. — Pentru luarea unor decizii vizând probleme complexe, consiliul de administrație poate atrage în activitatea de analiză consilieri și consultanți din diferite sectoare de activitate. Activitatea acestora va fi remunerată conform prevederilor legale.

Art. 17. — (1) Membrii consiliului de administrație sunt răspunzători, în condițiile legii, pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin și răspund solidar pentru gestionarea patrimoniului institutului național.

(2) Membrii consiliului de administrație care s-au abținut ori s-au împotrivit luării unei decizii ce s-a dovedit păgubitoare pentru institutul național nu răspund dacă au consemnat expres punctul lor de vedere în registrul de ședințe al consiliului de administrație și dacă au anunțat în scris despre aceasta ministerul coordonator.

(3) Membrii consiliului de administrație care nu respectă prevederile art. 10 alin. (3) și (4) răspund, potrivit legii, pentru daunele cauzate institutului național ca urmare a acestui fapt.

Art. 18. — În primul trimestru al fiecărui an, consiliul de administrație prezintă ministerului coordonator un raport

asupra activității desfășurate în anul precedent și asupra programului de activitate pentru anul în curs.

Art. 19. — Secretariatul consiliului de administrație este asigurat de institutul național. Atribuțiile secretariatului sunt prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a consiliului de administrație.

Comitetul de direcție

Art. 20. — (1) Conducerea operativă a institutului național este asigurată de un comitet de direcție, compus din directorul general și conducătorii principalelor compartimente din structura organizatorică a institutului național.

(2) La ședințele comitetului de direcție participă, în calitate de invitat permanent, un reprezentat al sindicatului reprezentativ din institutul național sau un reprezentant al salariaților, în cazul în care aceștia nu sunt constituiți în sindicat.

Art. 21. — (1) Comitetul de direcție exercită atribuții și are răspunderi în limita competențelor propuse de directorul general și aprobate de consiliul de administrație.

(2) Comitetul de direcție stabilește acțiunile concrete necesare pentru realizarea obiectivelor rezultate din:

- strategia programelor de dezvoltare a institutului național;
- programul anual de cercetare-dezvoltare;
- bugetul de venituri și cheltuieli;
- programul de investiții;
- sistemul de asigurare a calității;
- alte obligații.

Art. 22. — Comitetul de direcție se întrunește decadal și ori de câte ori interesele institutului național o impun.

Art. 23. — (1) La nivelul subunităților din institutul național se organizează și funcționează comitetul de conducere, care își desfășoară activitatea în conformitate cu propriul regulament de organizare și funcționare aprobat de consiliul de administrație al institutului național și este prezidat de directorul subunității respective.

(2) Comitetul de conducere exercită atribuții și are răspunderi în limita competențelor stabilite de directorul general al institutului național și aprobate de consiliul de administrație.

Directorul general

Art. 24. — (1) Activitatea curentă a institutului național este condusă de directorul general, numit pentru o perioadă de 4 ani, pe baza rezultatelor concursului de selecție organizat conform metodologiei elaborate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare. La expirarea acestui termen, în funcție de performanțele realizate, numirea directorului general poate fi prelungită pentru o perioadă de cel mult 4 ani.

(2) Numirea și eliberarea din funcție a directorului general se fac prin ordin al ministrului coordonator.

Art. 25. — Directorul general are, în principal, următoarele atribuții și responsabilități:

- reprezintă, personal sau prin delegat, interesele institutului național în relațiile cu celelalte organe, organizații și agenți economici, precum și cu persoane fizice din țară și din străinătate;
- stabilește atribuțiile, competențele și relațiile la nivelul subunităților și departamentelor institutului național, precum și relațiile acestora cu terții, cu avizul consiliului de administrație;
- propune consiliului de administrație modificarea structurii organizatorice și funcționale a institutului național;
- numește directorii și conducătorii compartimentelor din structura organizatorică a institutului național, în urma concursului organizat pe baza criteriilor propuse de comitetul de direcție, și îi revocă, după caz, cu avizul consiliului de administrație;
- angajează și concediază personalul institutului național, conform prevederilor legale și ale contractului colectiv de muncă;
- asigură negocierea contractului colectiv de muncă la nivelul institutului național și a salariilor personalului

acestuia, prin comitetul de direcție; aprobă salariile rezultate din negocierea directă;

g) răspunde de administrarea întregului patrimoniu, cu respectarea prevederilor legale;

h) adoptă măsuri și urmărește realizarea operațiunilor de comerț interior și de import-export, prin compartimentele proprii specializate;

i) analizează lunar stadiul valorificării rezultatelor cercetării, inclusiv activitatea compartimentului de marketing;

j) are atribuții și răspunderi similare unui ordonator de credite pentru sumele alocate institutului național de la bugetul de stat;

k) poate delega, în condițiile legii, o parte din atribuțiile sale celorlalte persoane din conducerea institutului național;

l) exercită orice alte atribuții ce îi sunt delegate de consiliul de administrație.

Consiliul științific

Art. 26. — (1) Consiliul științific este format din minimum 5 membri, reprezentând principalele compartimente din cadrul institutului național care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare.

(2) Consiliul științific este alcătuit din cercetători cu realizări deosebite în domeniu, salariați ai institutului național, aleși pe 4 ani prin vot secret de către cadrele cu studii superioare din institutul național.

(3) Din consiliul științific fac parte, de drept, directorul general și directorul științific al institutului național.

(4) Consiliul științific este condus de un președinte și un vicepreședinte, aleși prin vot secret de către membrii consiliului științific.

(5) Consiliul științific se organizează și funcționează în conformitate cu regulamentul propriu, aprobat de consiliul de administrație.

Art. 27. — Atribuțiile principale ale consiliului științific sunt următoarele:

a) participă la elaborarea strategiei de dezvoltare a activității de cercetare-dezvoltare a domeniului și la elaborarea planurilor proprii de cercetare-dezvoltare;

b) analizează, avizează și urmărește realizarea lucrărilor de cercetare științifică;

c) propune spre aprobare consiliului de administrație programul anual de cercetare-dezvoltare și inovare al institutului național;

d) avizează hotărârile consiliului de administrație care implică politica de cercetare a institutului național și a ramurii;

e) propune măsuri pentru perfecționarea profesională, încadrarea personalului de cercetare în grade profesionale;

f) organizează și coordonează desfășurarea manifestărilor cu caracter științific;

g) avizează acțiunile de cooperare, interne și internaționale, cu scop științific;

h) avizează acordarea de burse de studii și stagii de perfecționare în țară și în străinătate.

CAPITOLUL VI

Bugetul de venituri și cheltuieli și execuția acestuia. Relații financiare

Art. 28. — (1) Institutul național întocmește anual buget de venituri și cheltuieli, bilanț contabil și cont de profit și pierdere, potrivit normelor metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Bilanțul contabil anual se aprobă de către ministerul coordonator, în condițiile legii.

Art. 29. — (1) Veniturile și cheltuielile institutului național se stabilesc prin buget pentru fiecare exercițiu financiar.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli se întocmește pe baza indicatorilor de performanță stabiliți de ministerul coordonator și se aprobă prin ordin al ministrului coordonator, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 30. — Institutul național determină anual volumul de venituri de realizat și de cheltuieli totale de efectuat, corelat cu contractele încheiate pentru activitatea programată.

Art. 31. — (1) Salariile individuale ale personalului se stabilesc prin negociere, conform reglementărilor legale și prevederilor contractului colectiv de muncă, în limita fondului total destinat plății salariilor, prevăzut în bugetul de venituri și cheltuieli stabilit, potrivit legii.

(2) Salariul de bază al directorului general se stabilește prin ordin al ministrului coordonator, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 32. — (1) Pentru acoperirea cheltuielilor curente, în situația în care, în cursul unui an, resursele financiare ale institutului național nu sunt suficiente, acesta poate contracta credite bancare în valoare de cel mult 20% din veniturile brute realizate în anul precedent.

(2) Contractarea de credite peste plafonul stabilit se efectuează cu aprobarea ministrului coordonator, pe baza avizului prealabil al Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 33. — (1) Institutul național hotărăște cu privire la investițiile ce urmează a fi realizate, potrivit obiectului său de activitate, finanțarea efectuându-se din surse proprii și din credite bancare, precum și din surse bugetare, prin ministerul coordonator, potrivit legii.

(2) Ministerul coordonator va cuprinde în bugetul său de venituri și cheltuieli fondurile necesare realizării unor investiții, dotări, achiziționării de aparatură, echipamente și instalații pentru institut.

(3) Execuția investițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se adjudecă potrivit legii.

Art. 34. — (1) Operațiunile de încasări și plăți ale institutului național se efectuează prin conturi deschise la bănci comerciale cu sediul în România.

(2) Institutul național poate efectua operațiuni de încasări și plăți în lei și în valută, prin casieria proprie, cu respectarea nivelului plafonului de casă și a normativelor de disciplină financiar-valutare stabilite prin actele normative în vigoare.

(3) Institutul național poate efectua operațiuni de comerț exterior, aferente obiectului său de activitate, potrivit legii. Operațiunile de încasări și plăți cu străinătatea se vor efectua prin conturi bancare deschise la unitățile bancare specializate cu sediul în România.

Art. 35. — Institutul național își va organiza controlul financiar preventiv propriu și auditul financiar, potrivit legii.

CAPITOLUL VII

Reglementarea litigiilor

Art. 36. — Litigiile institutului național cu persoane fizice sau persoane juridice, nesoluționate pe cale amiabilă, sunt supuse spre rezolvare instanțelor judecătorești române de drept comun.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 37. — Regulamentul de organizare și funcționare propriu fiecărui institut național, elaborat pe baza și cu respectarea prezentului regulament-cadru, se aprobă prin hotărârea Guvernului de înființare a institutului național.

Art. 38. — Statutul de institut național se reînnoiește periodic prin reacreditare, care are loc într-un interval de maximum 5 ani, sau la modificarea obiectului de activitate al institutului național.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
